

PARLA'M DE DÉU

Tretzè durant l'any © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet

Vaig aprendre, fa temps, de Mn. Josep Codinachs (+2025), rector que fou de Campdevàrol, que «en temps de melons no es fan sermons».

Prenguem el pols de la dimensió poètica de la nostra vida. Jesús fou un gran poeta, si ho podem dir així. Sabia contemplar la natura, les persones, els infants i donar gràcies a Déu. Una dada inspiradora és el fet que, en els textos grecs, la paraula per a descriure la creació és precisament «poètica-pòiesis»: Déu crea posant de nou tot el que existeix, ell és el gran poeta; és a dir, el creador, el qui posa.

Ara, doncs, que ja som a ple estiu, trobem la nostra vena romàntica i contemplem l'amor de Déu que se'ns manifesta cada dia, ell que ha donat la vida per nosaltres perquè fruïm de la vida, tal i com ell frueix de la seva creació (Mt 10,37-42). D tant en tant, doncs, és bo prendre una mica de recul de l'entotsolament en què ens pot sotmetre la litúrgia, els textos bíblics, els dogmes i la doctrina i deixar-nos endur per la força de la bellesa de les paraules, expressant sentiments i emocions.

Vaig dir: parla'm de Déu
Ho vaig dir al somni, i el somni es convertí en realitat.
Ho vaig dir a la casa, i es va obrir la porta.
Ho vaig dir a la natura, i la natura em va mostrar la seva bellesa.
Ho vaig dir a l'amic i l'amic em va estimar.

Vaig dir a un infant, «parla'm de Déu». I el nen em somrigué.
Ho vaig dir a un pobre i el pobre em donà la mà.
Ho vaig dir al rossinyol i el rossinyol cantà.
Ho vaig dir a un soldat i va deixar les armes.

Vaig dir al dolor, parla'm de Déu. I el dolor es feu agraïment.
Ho vaig dir a la font i l'aigua brollà.
Ho vaig dir a la mare i em feu un petó al front.
Ho vaig dir a l'enemic i vàrem fer les paus.
Ho vaig dir a la Bíblia i va començar a parlar-me.
Ho vaig dir a Jesús i m'ensenyà el paretrostre.

Avui he après que l'obstacle més gran és la por.
Que el millor sentiment és l'altruisme.
Que la pitjor dieta és la gola.
Que el plany més inútil és el del sinofós.
Que el dia més bonic és avui.
Que l'error més gran és donar-se per vençut.

Avui he après que el pitjor enemic
és no saber què fer.
Que el defecte més gran és el remordiment.
Que la més gran distracció és la feina de cada dia.
Que la pitjor malaltia és la depressió.

Que la pitjor fallida és el desànim.
Que el sentiment més vil és l'enveja.

Avui he après que el millor mestre és l'exemple.
Que el pitjor pensament és l'odi.
Que el regal més preciós és el perdó.
Que coneixement més gran és Déu.
Que la més gran meravella és l'amor.
Que la felicitat no és exclusivitat meva.
Que la felicitat més gran és la pau.

Avui he après moltes coses. Gràcies, Senyor!